נקודת ההתחלה מתחילה בנקודה טובה

מאת: יהודית גולשבסקי
יוני 12, 2022

כל ההתחלות קשות אבל עם נקודה אחת טובה זה קל יותר!
בואו לגלות את הקסם שבנקודה כמו שרבי נחמן מלמד!

החיים הרוחניים שלי מורכבים, בנוסף לכל הדברים הנפלאים, גם מחשבון נפש. למה? כדי שאוכל להתיישר מחדש עם רצונו של בורא עולם.

אבל, כשאני נכנסת פנימה למחסנים הרוחניים שלי ומשתמש בהם אני עלולה לעורר את הדחף והנטייה שלי לביקורת עצמית קשה, מה שמוביל בדרך כלל לעצבות.

כן, לפעמים זה נראה בזמן שעושים את חשבון הנפש הזה ומחטטים בכל מיני מקומות בפנים, שאנחנו פותחים את הדלת של המחסנים האלה,

מתבוננים ו … מתאכזבים . וזאת כמובן טעות מוכרת .

רבי נחמן מברסלב התייחס בצורה ישירה לדינמיקה הנפוצה הזו , ומציע
הדרכה מדהימה על מנת למנוע ממני , ומכל אחד , לאפשר לרצון הכנה שלי
לשינוי לא להפריע לצמיחה , לא להפריע להוציא את הדבר האדיר הזה
מהכוח אל הפועל , גם כשאנחנו רואים שפעם , מה שנמצא במחסנים , לא
תמיד מצטלם טוב .

אולי גם זה יעניין אתכם :

תזכור את הזוהר הצפוני שלך . . . . _

לתת , רק תפתח את הלב .

יום מלא בדברים נפלאים . . . . . .

כשאני עושה חשבון נפש וזה מוביל אותי למסקנה שאפילו הטוב שעשיתי
היה נגוע באינטרסים אישיים ובמניעים נסתרים , רבי נחמן מיד אומר
לי : ילדה יקרה , את צריכה לשאול את עצמך : האם לא עשית דבר טוב
בחיים שלך ? האם לא היה גם איזה גרעין של טוב וטהור בתוך המעשה
הזה ?

בוודאי שכן !

רבי נחמן פותר לנו את הדילמה עם ההדרכה הנפלאה כדי שאנחנו לא
נהיה המונע והמפריע לצמיחה והשינוי המיוחלים שלנו !

”… . וְכֵן צָרִיךְ הָאָדָם לִמְצֹוא גַּם בְּעַצְמוֹ . כִּי זֶה
יָדוּעַ , שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְזָּהֵר מְאֹוד לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד , וּלְהַרְחִיק הָעַצְבוּת מְאֹוד מְאֹוד
(כַּמְבֹאָר אֶצְלֵנוּ כַּמָּה פְּעָמִים) , וַאֲפִילּוּ
כְּשֶׁמַּתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל בְּעַצְמוֹ וְרוֹאֶה שֶׁאֵין בּוֹ
שׁוּם טוֹב , וְהוּא מָלֵא חֲטָאִים , וְרוֹצֶה הַבַּעַל דָּבָר
לְהַפִּילוֹ עַל יְדֵי זֶה בְּעַצְבוּת וּמָרָה שְׁחוֹרָה , חַס
וְשָׁלוֹם , אַף עַל פִּי כֵן אָסוּר לוֹ לִיפּוֹל מִזֶּה , רַק

צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ וְלִמְצוֹא בְּעַצְמוֹ אֵיזֶה מְעַט טוֹב.

“כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא עָשָׂה מִיָּמָיו אֵיזֶה מִצְוָה אוֹ דָּבָר טוֹב, וְאַף שֶׁכְּשֶׁמַּתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ הַדָּבָר הַטּוֹב, הוּא רוֹאֶה שֶׁהוּא גַּם כֵּן מָלֵא פְּצָעִים וְאֵין בּוֹ מְתֹם, הַיְנוּ שֶׁרוֹאֶה שֶׁגַּם הַמִּצְוָוה וְהַדָּבָר שֶׁבִּקְדֻשָּׁה שֶׁזָּכָה לַעֲשׂוֹת, הוּא גַּם כֵּן מָלֵא פְּנִיּוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וּפְגָמִים הַרְבֵּה, עִם כָּל זֶה אֵיךְ אֶפְשָׁר שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּאוֹתָהּ הַמִּצְווָה וְהַדָּבָר שֶׁבִּקְדֻשָּׁה אֵיזֶה מְעַט טוֹב, כִּי עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, עַל כָּל פָּנִים הָיָה אֵיזֶה נְקֻדָּה טוֹבָה בְּהַמִּצְוָוה וְהַדָּבָר טוֹב שֶׁעָשָׂה, כִּי צָרִיךְ הָאָדָם לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ לִמְצוֹא בְּעַצְמוֹ אֵיזֶה מְעַט טוֹב, כְּדֵי לְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ, וְלָבוֹא לִידֵי שִׂמְחָה כַּנַּ”ל, וְעַל יְדֵי זֶה שֶׁמְּחַפֵּשׂ וּמוֹצֵא בְּעַצְמוֹ עֲדַיִן מְעַט טוֹב, עַל יְדֵי זֶה הוּא יוֹצֵא בֶּאֱמֶת מִכַּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת, וְיוּכַל לָשׁוּב בִּתְשׁוּבָה...” (ליקוטי מוהר”ן, רפב – תורת אזמרה).

כי איך אפשר שלא עשה מימיו איזו מצווה או דבר טוב....